

EBA/GL/2023/02

21.2.2023 г.

Насоки (преразгледани)

относно методите за изчисление на вноски в схеми за гарантиране на депозитите съгласно Директива 2014/49/ЕС, за отмяна и замяна на Насоки EBA/GL/2015/10

1. Спазване на насоките и задължения за докладване

Статут на насоките

1. Настоящият документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на Европейския банков орган (ЕБО) за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как следва да се прилага правото на Съюза в дадена област. Компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, следва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорните си процеси), включително когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за докладване

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, най-късно до 11.09.2023 компетентните органи трябва да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват тези насоки или, в противен случай, да изложат причините за неспазването им. Ако в посочения срок не постъпи уведомление, ЕБО ще счита, че компетентните органи не спазват насоките. Уведомленията следва да се изпращат чрез подаване на формуляра, който е достъпен на уебсайта на ЕБО, като се посочи референтен номер „EBA/GL/2023/02“. Уведомленията следва да бъдат подадени от лица с подходящите правомощия за докладване за наличието на съответствие от името на своите компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването също трябва да бъде докладвана на ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3.

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

2. Предмет, обхват и определения

Предмет

5. Настоящите насоки изпълняват мандата, даден на ЕБО съгласно член 13, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС (ДСГД)², да издава насоки за определяне на методите за изчисляване на вноските в схемите за гарантиране на депозити (СГД).

Обхват на приложение

6. Настоящите насоки се прилагат във връзка с разработването на методи за изчисляване на основаните на риска вноски на институциите членки в СГД.
7. Компетентните органи в сътрудничество с определените органи следва да гарантират, че тези насоки се прилагат от СГД при разработването на методи за изчисляване на основаните на риска вноски от техните институции членки и да ги прилагат при одобряването на тези методи в съответствие с член 13, параграф 2 от ДСГД.
8. Когато компетентните органи в сътрудничество с определените органи отговарят за разработването и/или прилагането на метода за изчисление, те следва да прилагат разпоредбите на настоящите насоки.
9. Настоящите насоки не се прилагат за клоновете на кредитни институции от трети държави. Въпреки това компетентните органи в сътрудничество с определените органи могат да решат да прилагат настоящите насоки и по отношение на клоновете от трета държава.

Адресати

10. Настоящите насоки са предназначени за схемите за гарантиране на депозитите, компетентните органи и определените органи, според определенията в член 2, параграф 1, точки 1, 17 и 18 от Директивата относно схемите за гарантиране на депозитите (и както е посочено в член 4, параграф 2, подточки i) и iv) от Регламент (ЕС) № 1093/2010).

Определения

11. Освен ако не е посочено друго, термините, използвани и дефинирани в Директивата, имат същото значение в насоките. В допълнение, за целите на настоящите насоки се прилагат следните определения:

Други налични финансови	както е посочено в Насоките на ЕБО относно определянето и отчетността на наличните финансови средства (НФС) на схемите за
-------------------------	---

² Директива № 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (преработена) (ОВ L 173/149, 12.6.2014 г., стр. 149).

средства (други НФС)	гарантиране на депозитите (СГД) (EBA/GL/2021/17), публикувани на 17 декември 2021 г.
Институция членка	означава кредитна институция, както е определена в точка (1) от член 4, параграф 1 на Регламент (ЕС) № 575/2013 ³ , свързана с конкретна СГД;
Квалифицирани налични финансови средства (КНФС)	както е посочено в Насоките на ЕБО относно определянето и отчетността на наличните финансови средства (НФС) на схемите за гарантиране на депозитите (СГД) (EBA/GL/2021/17), публикувани на 17 декември 2021 г.
Намеса на СГД	означава всяко действие, предприето от СГД, което изисква използването на средства на СГД, за да изпълни задълженията си за защита на гарантираните депозити в съответствие с член 11 от ДСГД. Те включват, но не се ограничават до изплащане на средства на вложителите след изпадането в неплатежоспособност на институция членка, вноска в СГД за финансиране на реструктурирането, предоставяне на капиталова инжекция, гаранция или поемане на задължения на проблемна институция или институция в затруднено финансово положение, за да се предотврати изпадането ѝ в неплатежоспособност или алтернативни мерки за запазване на достъпа на вложителите до гарантираните депозити.
Метод на изчисление	означава метода за изчисляване на вноски от институциите членки в СГД.
ПНПО	означава процеса на надзорен преглед и оценка, както е определен в член 97 от Директива 2013/36/ЕС ⁴ и допълнително разяснен в Насоките на ЕБО относно общите процедури и методологии за процеса на надзорен преглед и оценка (ПНПО) и от надзорните стрес тестове съгласно Директива 2013/36/ЕС.

³Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013, стр. 1).

⁴Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО.

3. Въвеждане

Дата на прилагане

12. Настоящите насоки се прилагат от 3 юли 2024 г. Адресатите могат да започнат да прилагат настоящите насоки вместо EBA/GL/2015/10 на по-ранна дата по свой избор, след датата на публикуване на насоките на уебсайта на ЕБО на всички официални езици на ЕС (дата на издаване на насоките).

Отмяна

13. Насоки EBA/GL/2015/10 се отменят, считано от датата на прилагане на настоящите насоки. Точка 21 от EBA/GL/2021/17 се заличава, считано от датата на прилагане на настоящите насоки.⁵

⁵ Точка 21 от Насоки относно определянето и отчетността на наличните финансови средства (НФС) на схемите за гарантиране на депозитите (СГД) (EBA/GL/2021/17) е включена в точка 17 от настоящите насоки.

4. Насоки за разработване на методи за изчисление на вноски в СГД

4.1. Формула за изчисление

14. СГД следва да определя периодичните вноски на институция членка „i“, като използва следната формула.

$$C_i = CR * ARW_i * CD_i * \mu$$

Където:

C_i	=	периодична вноска от институция членка „i“
CR	=	норма на вноската (еднаква за всички институции членки в рамките на определен период)
ARW_i	=	агрегирано рисково тегло за институция членка „i“
CD_i	=	гарантирани депозити за институция членка „i“
μ	=	корекционен коефициент (еднакъв за всички институции за дадена година)
i	=	институция членка „i“, варираща от 1 до n.

4.2. Норма на вноската (CR)

15. СГД следва да определя CR поне веднъж годишно. CR за даден период следва да бъде:

$$CR = \frac{\text{целевото равнище за периода}}{\sum_{i=1}^n CD_{i}}$$

16. Като минимум, СГД следва да определи целевото равнище за периода в съответствие с резултата от следната формула, където знаменателят трябва да бъде поне равен на 1:

(минимално) целево равнище за периода =

минимално изискуемо целево равнище — квалифицирани налични финансови средства (КНФС)
оставаш брой периоди до достигане на минималното целево равнище
в съответствие с член 10(2) от ДСГД

17. Когато СГД има текущи задължения и като се вземе предвид минималното изискване съгласно точка 16, СГД следва да определи целевото равнище за периода, за да набира достатъчно вноски по ориентиран към бъдещето начин, така че получените

квалифицирани налични финансови средства (КНФС) и другите налични финансови средства (други НФС) да са достатъчни за обслужване на текущите задължения, веднага щом тези задължения станат дължими, както и за постигане на минималното изискуемо целево равнище до крайния срок, определен в член 10, параграф 2 от ДСГД. При определянето на целевото равнище за периода СГД следва да гарантира следното:

- а. предстоящото обслужване на задълженията не води до неизпълнение спрямо плана за финансиране на КНФС, който следва от прилагането на точка 16; и
 - б. към момента, в който целевото равнище трябва да бъде достигнато отново в съответствие с член 10, параграф 2 от ДСГД, предстоящото обслужване на задължението само по себе си не намалява КНФС на СГД под целевото равнище.
18. СГД може да определи целево равнище за периода, по-високо от минималното, изисквано съгласно точка 16, например за да отрази очакваното развитие на агрегирания размер на гарантираните депозити на институциите членки.
19. Като взема предвид точки 16, 17 и 18, СГД следва да определи целевото равнище за периода за разпределяне на периодичните вноски възможно най-равномерно във времето, за да се постигне минималното изискуемо целево равнище на СГД.
20. Компетентният орган в сътрудничество с определения орган може да разреши на СГД да определи по-ниско целево равнище за периода от минималното, изисквано съгласно точка 16, когато заключи, че налагането на по-ниско целево равнище за периода отговаря на условията, посочени в член 10, параграф 2, алинея 4 от Директивата относно схемите за гарантиране на депозитите, и не води до нарушаване от страна на СГД на изискването за спазване на минималното изискуемо целево равнище към крайния срок, посочен в член 10, параграф 2 от Директивата относно схемите за гарантиране на депозитите. Когато позволява на СГД да определи по-ниско целево равнище за периода, компетентният орган в сътрудничество с определения орган може да вземе предвид очакваното развитие на агрегирания размер на гарантираните депозити на институциите членки.
21. Компетентният орган в сътрудничество с определения орган може да препоръча на СГД да определи по-високо целево равнище за периода от минималното, изисквано съгласно точка 16, когато заключи, че налагането на по-високо целево равнище за периода отговаря на условията, посочени в член 10, параграф 2, алинея 4 от ДСГД и отразява очакваното развитие на агрегирания размер на гарантирани депозити на институциите членки, когато определя по-високо целево равнище за периода.
22. Когато СГД налага извънредни последващи вноски съгласно член 10, параграф 8 от ДСГД, СГД следва вместо това да определи CR съгласно следната формула:

$$CR = \frac{\text{изисквано финансиране в съответствие с член 10(8) от ДСГД}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

4.3. Гарантирани депозити (CD)

23. Във връзка с член 7, параграф 3 от ДСГД, ако институцията членка не определи точно размера на гарантираните депозити в сметките на бенефициерите или установения максимален възможен размер на гарантираните депозити в тези сметки, СГД следва да приеме, че всички средства в сметките на бенефициерите са гарантирани за целите на изчисляването на вноските. Когато институцията членка докладва точния размер на гарантираните депозити по тези сметки или установения максимален възможен размер на гарантираните депозити в сметките на бенефициерите, СГД следва да вземе предвид тези цифри при изчисляването на вноските на институцията членка. Компетентният орган в сътрудничество с определения орган следва да определи каква информация е необходима, за да се вземе предвид точния размер или установения максимален възможен размер на гарантираните депозити по сметката на бенефициера. Във всеки случай СГД следва да може да определи максималния възможен размер на гарантираните депозити, ако разполага с информация за броя на лицата, които имат пълно право на сумите, държани по сметката на бенефициерите, като умножи този брой по размера на гаранцията в съответствие с член 6 от ДСГД. СГД може да отразява временни високи салда с цел установяване на максималния възможен размер на гарантираните депозити.
24. За целите на изчисляването на вноските във фонда на СГД в други случаи, когато на практика съществува несигурност по отношение на допустимостта и гарантирането на конкретен отделен депозит, СГД следва да приеме, че депозитите са гарантирани. СГД може да включи временни високи салда за целите на изчисляването на вноските в СГД.

4.4. Корекционен коефициент (μ)

25. СГД трябва да изчисли корекционния коефициент „ μ “ по следната формула:

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n CD_i}{\sum_{i=1}^n ARW_i * CD_i}$$

4.5. Изчисляване на агрегираното рисково тегло (ARW)

26. СГД следва да определи ARW за институцията членка „i“ въз основа на агрегираната оценка на риска (ARS) за тази институция.
27. СГД следва да изчисли ARS, като събере всички индивидуални оценки на риска (IRS) на показателите за тази институция членка, коригирани съобразно съответното тегло на показателите (IW) за всяка IRS.

28. СГД следва да изчислява IRS въз основа на подходящи показатели за риска.

(i) Рискови категории и основни рискови показатели

Рискови категории

29. СГД следва да изчисли ARW за отделна институция членка въз основа на набор рискови показатели за всяка от следните пет рискови категории:

- а. Капитал: показателите следва да отразяват равнището на способността на институцията членка да поема загуби;
- б. Ликвидност и финансиране: показателите следва да измерват способността на институцията членка да изпълни краткосрочните и дългосрочните си задължения, щом същите станат изискуеми, без това да засегне неблагоприятно финансовото ѝ състояние;
- в. Качество на активите: показателите следва да показват до каква степен институцията е вероятно да понесе кредитни загуби;
- г. Бизнес модел и управление: показателите следва да измерват риска, произтичащ от текущия бизнес модел и стратегическите планове на институцията членка, качеството на вътрешното управление и механизмите за вътрешен контрол на институцията членка;
- д. Потенциални загуби за СГД: показателите следва да отразяват потенциалните загуби за СГД, произтичащи от намеса на СГД, които е малко вероятно да бъдат възстановени от нея.

Основни рискови показатели

30. В рамките на всяка категория риск СГД следва да включи в метода на изчисление основните рискови показатели, посочени в Таблица 1. По изключение компетентният орган в сътрудничество с определения орган може да изключи или да позволи на СГД да изключи, по отношение на конкретни видове институции, основен показател, ако се докаже, че този показател не е наличен поради правните характеристики или надзорния режим на тези институции.

31. В случай че компетентният орган в сътрудничество с определения орган или СГД премахнат основен рисков показател за определен вид институция членка, те следва да се опитат да използват най-подходящия заместител на премахнатия показател. Те следва да гарантират, че рисковете, които институцията създава за системата, са отразени в другите използвани показатели. Също така следва да вземат предвид необходимостта от равнопоставени условия с другите институции, за които е приложим изключеният показател.

32. СГД следва да прилага или съотношението на капиталово покритие, или съотношението на базовия собствен капитал от първи ред като основен показател.

Таблица 1: Основни рискови показатели

Наименование на показателя	Формула / Описание	Знак
1. Капитал		
1.1. Отношение на ливъридж	Отношение на ливъридж, както е посочено в член 429 от Регламент (ЕС) № 575/2013	(-) По-високата стойност показва по-нисък риск
1.2.а Съотношение на базовия собствен капитал от първи ред (СЕТ1)	СЕТ1, както е посочено в член 92, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013	(-) По-високата стойност показва по-нисък риск
1.2.б Съотношение на капиталово покритие (CCR)	<p><u>Действително СЕТ1 съотношение</u> или <u>Изискуемо СЕТ1 съотношение</u> или <u>Действителен собствен капитал</u> / <u>Изискуем собствен капитал</u></p> <p>Където: „собствен капитал“, както е посочено в член 4, параграф 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013. „изискуем СЕТ1“ и „изискуем собствен капитал“ се отнасят до общия размер на капиталовите изисквания и базовия собствен капитал от първи ред на дадена институция съгласно член 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 104, параграф 1, буква а) и член 128, параграф 6 от Директива 2013/36/ЕС.</p>	(-) По-високата стойност показва по-нисък риск
2. Ликвидност и финансиране		
2.1. Отношение на ликвидно покритие (LCR)	Отношението LCR съгласно определението в член 412 на Регламент (ЕС) № 575/2013.	(-) По-високата стойност показва по-нисък риск
2.2. Отношение на нетно стабилно финансиране (NSFR)	Отношението NSFR, както е определено в 428а-428ащ от Регламент (ЕС) № 575/2013	(-) По-високата стойност показва по-нисък риск

3. Качество на активите		
3.1 Съотношение на необслужвани кредити (NPL)	Съотношението NPL, както е посочено в член 11, параграф 2, буква ж), подточка ii) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/451 на Комисията ⁶	(+) По-висока стойност показва по-висок риск
4. Бизнес модел и управление		
4.1. Съотношение на общата рискова експозиция (TREA) / общо активи	<p style="text-align: center;"><u>Обща рискова експозиция (TREA)</u> Общо активи</p> <p>Където: „Обща рискова експозиция“, както е посочено в член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013</p> <p>СГД могат да използват различно калибриране за институциите членки, използващи вътрешнорейтинговия подход или стандартизирани методи за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции.</p>	(+) По-висока стойност показва по-висок риск
4.2 Възвръщаемост на активите (RoA)	<p style="text-align: center;"><u>Нетен доход</u> Общо активи</p> <p>СГД следва да изчисляват RoA като средна стойност за период от най-малко 2 години, за да се избегне включването на еднократни събития и на проциклични събития при вноските.</p>	(-)/(+) Обикновено по-висока стойност показва по-нисък риск, но прекалено високи стойности също могат да показват висок риск.
5. Потенциални загуби за СГД		
5.1. Гарантирани депозити/свободни от тежести активи	<p style="text-align: center;"><u>Гарантирани депозити</u> Свободни от тежести активи</p> <p>Където: „свободни от тежести активи“ са определени в член 411, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013.</p>	(+) По-високата стойност показва по-висок риск

Допълнителни рискови показатели

33. В допълнение към основните рискови показатели, СГД могат да определят и включват допълнителни рискови показатели, които имат отношение към определянето на различията в рисковия профил на институциите членки.
34. Ако дадена държава членка е наложила чрез регулаторни мерки ограничения на институциите в рамките на определен подсектор по начин, който значително намалява

⁶ Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/451 на Комисията от 17 декември 2020 г. за определяне на техническите стандарти за изпълнение за прилагането на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предоставянето на информация от институциите на надзорните органи и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014.

вероятността от намеса на СГД, СГД може да намали вноските на институциите членки, принадлежащи към съответния нискорисков сектор, в съответствие с член 13, параграф 1, втора алинея от ДСГД, като включи допълнителен рисков показател, при условие че след консултация със СГД компетентният и определеният орган са се споразумели да разрешат това въз основа на емпирични данни, показващи, че в тези нискорискови сектори случаите на намеса на СГД са били системно по-ниски, отколкото в други сектори.

35. СГД може да намали вноските на институцията членка, която е част от институционална защитна схема (ИЗС) съгласно член 13, параграф 1, трета алинея от ДСГД, като включи допълнителен рисков показател в метода за изчисление. Показателят за членство в ИЗС следва да отразява допълнителната защита на платежоспособността и ликвидността, осигурена от схемата на институцията членка. За тази цел допълнителният рисков показател следва да измерва размера на предварителните средства по ИЗС, които са на непосредствено разположение за целите на финансиране както на рекапитализация, така и на ликвидност. Това може да включва и допълнителни ангажменти за финансиране, изискуеми при поискване и обезпечени с ликвидни резерви, държани от членовете на ИЗС. За да се измери дали тези предварителни средства са достатъчно големи, за да осигурят надеждна и ефективна подкрепа за институцията членка, СГД следва да ги определи в зависимост от размера на институцията членка на ИЗС.

Изисквания за рисковите показатели

36. СГД следва да използва рискови показатели, които обхващат достатъчно широк спектър от източници на риск в метода за изчисление. Ако и когато СГД избере допълнителни показатели, това може да включва, но не се ограничава до рисковете, свързани с изпиране на пари, лошо управление или лошо качество на единните клиентски справки.
37. СГД следва да съобрази избора на рискови показатели с най-добрите практики при управлението на риска и със съществуващите пруденциални изисквания.
38. СГД следва да използва стойностите на рисковите показатели за всяка институция членка, изчислени на индивидуална основа.
39. В същото време СГД трябва да изчислява стойността на рисковите показатели на консолидирано ниво, когато държавата членка упражнява правото на избор, предвидено в член 13, параграф 1 от Директива 2014/49/ЕС, да разреши за централния орган и за всички кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централния орган съгласно член 10, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, да се прилага, като едно цяло, рисковото тегло, определено за централния орган и институциите, които са свързани с него, на консолидирана основа.
40. В случай че дадена институция членка е освободена от задължението за изпълнение на капиталовите изисквания и/или изискванията за ликвидността на индивидуална основа съгласно членове 7, 8 или 21 от Регламент (ЕС) № 575/2013, СГД следва да изчисли

съответстващите показатели за капитала/ликвидността на консолидирано или подконсолидирано ниво.

41. При изчисляване на стойностите на рисковите показатели за даден период, СГД следва да използва:
- стойността към края на отчетния периода за позиции от отчета за доходите;
 - средната стойност между стойността в края на референтния период и стойността в края на предходния референтен период за позиции от счетоводния баланс.

(ii) Тегла за рисковите показатели и категории

42. СГД следва да определи тегла на всички рискови показатели в метода за изчисление на вноските, така че сумата от тях да е 100%.
43. Когато се определят тегла за конкретни рискови показатели, СГД следва да определи поне минималните тегла за рисковите категории и основните рискови показатели, както са определени в Таблица 2.

Таблица 2: Минимални тегла за рисковите категории и основните рискови показатели

Рискови категории и основни рискови показатели	Минимално тегло
1. Капитал	20 %
1.1. Отношение на ливъридж	10 %
1.2. Съотношение CET1 или CCR	10 %
2. Ликвидност и финансиране	15 %
2.1. LCR	5 %
2.2. NSFR	10 %
3. Качество на активите	12,5 %
3.1. Съотношение на NPL	12,5 %
4. Бизнес модел и управление	15 %
4.1. TREA / Общо активи	5 %
4.2. RoA	10 %
5. Потенциални загуби за СГД	12,5 %
5.1. Гарантирани депозити/Свободни от тежести активи	12,5 %
Сума	75 %

44. Сумата от минималните тегла, определени в тези насоки за рисковите категории и основните рискови показатели е 75% от общите тегла. СГД следва да разпределят оставащите 25% сред рисковите категории, посочени в точка 29.

45. СГД следва да разпредели гъвкавите 25% от теглата сред допълнителните рискови показатели и/или като увеличи минималните тегла на основните рискови показатели. Тежестта на всеки показател не следва да надвишава 25%.
46. Ако не е използван основен показател, СГД следва да определи пълното минимално тегло за тази рискова категория за оставащия основен показател от същата рискова категория.
47. Ако в дадена категория има само един основен показател и този основен показател не е използван, СГД следва да го замени с приближение със същото минимално тегло като основния показател.
48. За всеки рисков показател СГД следва да определи едно тегло и да прилага това тегло за всички институции членки.

(iii) Индивидуална оценка за риска (IRS)

49. За всяка стойност на даден рисков показател СГД следва да определи индивидуална оценка на риска (IRS), варираща от 0 до 100, където 0 показва най-ниския риск, а 100 — най-високия риск. За изчисляването на всяка IRS, СГД може да прилага „метод на групиране“ или „линеен“ метод.
50. СГД следва да прилага експертни оценки, за да калибрира праговете, но при всички случаи следва да спазва следните минимални прагове:
 - а. Що се отнася до отношението на ливъридж, съотношението на базовия собствен капитал от първи ред, съотношението на капиталово покритие и отношението на нетно стабилно финансиране, ако стойността на показателя за дадена институция членка, е под минималните регулаторни изисквания, приложими в съответствие с член 92, параграф 1, чл. 412 и чл. 413 от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответната IRS следва да бъде 100.
 - б. За съотношението на капиталово покритие, ако стойността на показателя на институция членка е по-ниска от 100%, тогава съответната IRS следва да бъде 100.
 - в. Съотношението на общата рискова експозиция/общо активи и съотношението гарантирани депозити/свободни от тежести активи, ако стойността на показателя за дадена институция членка е по-голяма от 100%, съответната IRS следва да бъде 100.

„Метод на групиране“ за IRS

51. При „метода на групиране“ СГД определя фиксиран брой рискови класове (групи) за всеки рисков показател, като броят на групите е най-малко две. СГД следва да определи броя на групите така, че да отразяват различните нива на риск, породен от институциите членки (напр. висок, среден, нисък), оценено въз основа на съответния рисков показател.

52. За всяка група в рисков показател „j“ СГД следва да определи горна и долна граница на стойността „A“ на рисковия показател по такъв начин, че институциите членки със сходно ниво на риск да бъдат групирани в една и съща група. СГД следва да определи границите на групите на относителна или на абсолютна основа, като:
- Когато се използва относителната основа, СГД следва да разпредели институциите членки равномерно сред рисковите групи. СГД определя границите на групите след определяне на стойностите „A“ на показателя за риск на институциите членки в същата група.
 - Когато се използва абсолютната основа, СГД следва да определи границите на групите така, че да отразяват това, че всички стойности „A“ на рисковия показател в рамките на тези граници представляват сходно ниво на риск и че всички институции членки със сходно ниво на риск попадат в една и съща група.
53. СГД следва да определи броя и границите на групите по такъв начин, че да гарантира, че разграничаването на институциите членки е задоволително и целесъобразно. СГД следва да избягва калибриране на броя и на границите по такъв начин, че всички институции членки, въпреки че показват значителни разлики в нивата на риск, измервани от конкретен показател, да бъдат класифицирани в една и съща група.
54. СГД не следва да определя горна граница за най-горната група и не следва да определя долна граница за най-долната група.
55. За всяка група по рисков показател СГД следва да определи съответна стойност за IRS. СГД следва да определи IRS от 100 за групата с най-висок риск и IRS от 0 за групата с най-нисък риск. СГД може да се отклони от това правило за рискови показатели, които могат да имат само две възможни стойности, и когато едната от тях представлява средно ниво на риск. Ако СГД реши да се възползва от тази възможност, тогава тя следва да определи IRS от 50 за групата, представляваща средно ниво на риск, докато IRS, отнесена към другата група, следва да бъде 100 или 0.

„Линеен метод“ за IRS

56. При този метод за всяка институция „i“ и за всеки рисков показател „j“ СГД следва да изчисли IRS въз основа на стойността „A“ на рисковия показател. СГД следва да определи горна граница a_j и долна граница b_j за всеки показател. Ако стойността на показателя е между определените граници, СГД следва да определи стойността на IRS между 0 и 100 по следните две формули:
- Когато по-висока стойност на показателя показва по-висок риск, а показателят е над горната граница a_j , СГД следва да фиксира стойност на IRS от 100. По подобен начин, когато стойността на показателя е под долната граница b_j , СГД следва да определи стойността на IRS на 0. Съответната формула е:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 100 & \text{ако } A_{ij} > a_j \\ 0 & \text{ако } A_{ij} < b_j \\ \frac{A_{ij} - b_j}{a_j - b_j} * 100, & \text{ако } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

където j = показател „ j “ варира от 1 до m .

- б. Аналогично, ако по-нисък показател показва по-рискова ситуация, а показателят е под долната граница b_j , СГД следва да фиксира стойността на IRS на 100. Съответно, когато стойността на показателя е над горната граница на a_j , СГД следва да фиксира стойността на IRS на 0. Съответната формула е:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 0 & \text{ако } A_{ij} > a_j \\ 100 & \text{ако } A_{ij} < b_j \\ \frac{a_j - A_{ij}}{a_j - b_j} * 100, & \text{ако } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

57. За всеки показател на риска СГД следва да калибрира горната граница a_j и долната граница b_j , за да гарантира, че е налице достатъчно и смислено разграничаване на институциите членки. СГД следва да избягва калибриране на горната и долната граница по такъв начин, че всички институции членки, въпреки значителните различия в областта, измервана от конкретен показател, систематично да попадат или под най-долната, или над най-горната граница.

(iv) Обединяване на IRS в ARS

58. Всяка IRS на рисковия показател „ j “ за институция „ i “ следва да се умножи теглото на показателя IW_j , определено за конкретния рисков показател „ j “. След това претеглените IRS трябва да се сумират в ARS по следната формула:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^m IW_j * IRS_{ij}$$

Където:

$$\sum_{j=1}^m IW_j = 100\%$$

(v) Изчисляване на ARW въз основа на ARS

59. За всяка ARS СГД следва да определи съответното ARW, като определи праговете за ARW и като прилага „метода на групиране“ и „линейния“ метод, независимо от метода, използван за определяне на различните IRS на рисковите показатели.

60. СГД следва да определи ARW на ARS по такъв начин, че да бъде възможно на институции членки да бъдат определени най-ниските и най-високите ARW, а различните класове риск — да бъдат попълнени. По-конкретно СГД следва да избягва калибрирането на модела по такъв начин, че на почти всички институции членки, въпреки съществено различните им рискови профили, да бъде определена само една рискова категория (напр. рисковата категория за институции със среден рисков профил) и така да им определи еднакво ARW. В същото време, това не означава, че за всеки период СГД следва непременно да използва пълния интервал и да определя на институциите членки ARW, съответстващи на най-ниските и най-високите прагове на ARW.

Прагове за агрегирани рискови тегла (ARW)

61. СГД следва да определя горния праг „ α “ и долния праг „ β “ на ARW, за да отрази разликите в риска, поет от отделните институции членки.
62. СГД следва да определи горния праг „ α “ на ARW между 150% и 200%.
63. СГД следва да определи долния праг „ β “ на ARW между 50% и 75%.
64. СГД може да определи по-широк интервал с обосновката, че интервалът, ограничен до 50–200%, не отразява задоволително разликите в бизнес моделите и рисковите профили на институциите членки и би създал риск от недобросъвестно поведение, като групира изкуствено институции членки с много различни рискови профили.

„Метод на групиране“ за ARW

65. Ако СГД прилага метода на групиране, тя следва да определи диапазоните за ARS по такъв начин, че те да съответстват на конкретен рисков клас (група) и да определи ARW за всяка група по следната формула:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{\text{Група}_p - 1}{P - 1}\right)}$$

Където:

P = общия брой на групите за ARW;

p = номер на групата, започващ от 1 (група с най-нисък възможен риск) и завършващ с „P“ (група с най-висок възможен риск);

$\beta = ARW(1)$, т.е. целевата стойност на ARW, съответстваща на група 1 (долна граница); и

$\alpha = ARW(N)$, т.е. целевата стойност на ARW, съответстваща на група „P“ (горна граница).

66. СГД следва да определи броя на групите „P“ пропорционално на броя и разнообразието на институциите членки. СГД обаче следва да определи най-малко четири групи „P“. СГД следва да определи поне една група за институции членки със среден риск, поне една група за нискорискови членове и поне две групи за високорискови институции.

„Линеен метод“ за ARW

67. Ако СГД прилага линейния метод, тя следва да определи за всяка ARS съответстващо ARW по следната формула:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i}{100}\right)}$$

Където:

ARS на институция „i“ може да приеме всяка стойност между 0 и 100;

$\beta = ARW(0)$, т.е. целевата стойност ARW, съответстваща на ARS стойност от 0 (долна граница); и

$\alpha = ARW(100)$, т.е. целевата стойност ARW, съответстваща на ARS от 100 (горна граница).

68. При този метод ARW, изведено от ARS, се увеличава експоненциално, с горна граница „ α “ и долна граница „ β “. За дадена институция, където ARS е 100 (най-рисковата оценка), съответното рисково тегло ще бъде „ α “, най-високото рисково тегло. По сходен начин, ако ARS е 0, съответното рисково тегло ще бъде „ β “, най-ниското рисково тегло.

69. Когато разпределението на ARS на институциите — членки на СГД, обхваща само частичен набор от възможните ARS, вместо пълния диапазон от 0 до 100, СГД може да отрази тази ситуация, като реши да приложи праг „ γ “ за ARS, по-висок от 0, и праг „ δ “, по-нисък от 100. В този случай ARS, по-малко или равно на „ γ “, следва да бъде определено като ARW от „ β “, а ARS, по-високо или равно на „ δ “, следва да бъде определено като ARW от „ α “. Съответната подобрена формула е:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i - \gamma}{\delta - \gamma}\right)}$$

Където:

$$0 < \gamma < \delta < 100;$$

γ е по-ниският праг на ARS, който се изразява в най-ниското ARW от „ β “; и

δ е действителният горен праг на ARS, който се изразява в най-високото ARW от „ α “.

70. СГД следва да определи праговете "γ" и „δ", така че ARS на всяка институция членка да не надвишава „δ" или не да спадне под „γ" при калибрирането.

4.6. Опционални изменения във формулата за изчисление

71. СГД може да измени формулата за изчисляване в раздел 4.1 от настоящите насоки, както е описано по-долу.

(i) Минимална вноска

72. СГД може да изиска от институциите членки да плащат минимална вноска (MC) без оглед на размера на гарантираните им депозити, като за изчисление на индивидуалните вноски използва една от следните изменени формули:

- а. В случаите, когато СГД изисква от институциите членки да внесат част от общата си вноска за периода под формата на минимална вноска в допълнение към рисково-базираната вноска:

$$C_i = MC + (CR_{MC1} * ARW_i * CD_i * \mu)$$

Където:

MC = Минимална вноска, която е еднаква за всички институции членки; и

$$CR_{MC1} = \frac{\text{целево равнище за периода} - n * MC}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

- б. В случаите, когато СГД изисква от институциите членки да плащат рисково-базирана или минимална вноска, в зависимост от това коя от двете стойности е по-висока:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR_{MC2} * ARW_i * CD_i * \mu^*)\}$$

Където:

MC = Минимална вноска, която е еднаква за всички институции членки;

x = Броят на институциите, които следва да плащат само минималната вноска. Методът за определяне на „x“ е описан в Приложение 1;

$$CR_{MC2} = \frac{\text{целево равнище за периода} - x * MC}{\sum_{i=x+1}^n CD_i}$$

както и

$$\mu^* = \frac{\sum_{i=x+1}^n CD_i}{\sum_{i=x+1}^n (ARW_i * CD_i)}$$

73. При определяне на минималната вноска СГД следва да обърне необходимото внимание на моралния риск, присъщ при определянето на фиксирани вноски, както и на риска от създаване на пречки пред навлизането в пазара на банкови услуги.

(ii) Използване на средства на СГД за мерки за предотвратяване на неизпълнение на задължения на кредитна институция

74. Ако дадена държава членка разрешава дадена СГД, включително ИЗС, която е официално призната за СГД, да използва наличните финансови средства за алтернативни мерки с цел предотвратяване на неизпълнение на задължения от кредитна институция, тази СГД може да включи допълнителен фактор в собствените си рисково-базирани изчисления въз основа на общата рискова експозиция на институцията. В този случай СГД следва да прилага следната изменена формула за изчисление:

$$C_i = CR * ARW_i * (CD_i + TREA_i) * \mu^{**}$$

Където:

$TREA_i$ = размера на общата рискова експозиция на институцията „i“; и

$$\mu^{**} = \frac{\sum_{i=1}^n (CD_i)}{\sum_{i=1}^n (ARW_i * (CD_i + TREA_i))}$$

75. Преди СГД да може да въведе допълнителния фактор, компетентният орган, в сътрудничество с определения орган, следва да оцени като част от процедурата по одобрение на метода на изчисление дали въвеждането му е съизмеримо с риска от необходимост от намеса с цел предотвратяване на неизпълнение на задължения от институции отвъд защитата на гарантираните депозити.

(iii) Метод на изчисляване на вноските на базата на салда

76. Когато компетентният орган, в сътрудничество с определения орган, разреши на СГД да прилага метод на изчисление, основан на салда, вместо метода за изчисляване на вноската, основан на потоците, СГД следва да прилага следната формула за изчисление вместо описаната в параграф 14:

$$C_i = CR_{\text{на база салда}} * ARW_i * CD_i * \mu - \sum \text{net } C_i \text{ от предходни периоди}$$

Където:

$CR_{\text{на база салда}}$ = ниво на вноската, основано на салда (еднакво за всички институции членки в рамките на даден период)

$\sum \text{net } C_i \text{ от предходни периоди}$ = Сумата на вноските на институцията членка „i“ за предходни периоди, без корекциите.

77. За да изчисли $CR_{\text{на база салда}}$, СГД следва да прилага точка 15, но следва да измени точка 16, както следва, когато знаменателят трябва да бъде най-малко равен на 1:

(минимално) целево равнище за периода =

(минимално) целево равнище за периода, основано на метода на салда =

$$\frac{\text{минимално изискуемо равнище — квалифицирани налични финансови средства (КНФС)}}{\text{оставащ брой периоди до достигане на минималното целево равнище}} \\ \text{в съответствие с член 10(2) от ДСГД + КНФС}$$

78. Сумата на нетните вноски от предходни периоди на всички банки, членуващи в СГД, следва да бъде равна на КНФС на СГД:

$$\sum_{i=1}^n \sum net C_i \text{ от всички предходни периоди} = \text{КНФС}$$

79. СГД следва да определи сумата на предишните вноски на институцията членка „i“ за всички предходни периоди или за подходящ период от време, за който СГД е в състояние да установи предишните вноски на всички институции членки, или съгласно подходящ показател, който отразява предишните вноски на институцията членка „i“. За всяка институция членка „i“ СГД следва да взема сумата на предишните вноски без корекциите, произтичащи например от намеси или възстановявания на суми от СГД, така че да се спазва точка 78.
80. Компетентният орган в сътрудничество с определения орган може да изиска от СГД да замени ARW_i и CD_i във формулата в точка 76 с (претеглената) средна стойност на ARW_i и (претеглената) средна стойност на CD_i за няколко периода. В такъв случай СГД следва да избере броя на периодите, през които да се използва средната стойност, за да се избегнат силни колебания във вноските на институциите членки. Това изискване не освобождава СГД от задължението да изпълни своето минимално целево равнище в съответствие със сроковете, посочени в член 10, параграф 2, първа и трета алинея от ДСГД.

4.7. Калибриране на метода на изчисление и неговото редовно преразглеждане

81. Схемата за гарантиране на депозити следва да калибрира метода за изчисление въз основа на експертна оценка, след като взема предвид характеристиките на националния банков сектор и степента на разнородност между институциите членки. Калибрирането на метода на изчисление включва:
- избора на рискови показатели;
 - претеглянето на рисковите показатели;

- в. горната и долната граница на IRS;
 - г. метода за изчисляване на IRS;
 - д. праговете на ARW;
 - е. метода за изчисляване на ARW;
 - ж. прилагането на опционални изменения във формулата за изчисление.
82. СГД следва да отразява във вноската на всяка институция членка, а оттам и в калибрирането на метода на изчисление, увеличеното задължение, поето от СГД в резултат от участието на даден член във връзка с:
- а. вероятността за намеса на СГД;
 - б. потенциалните загуби за СГД, произтичащи от намеса на СГД, на нетна база, след потенциално възстановяване от масата на несъстоятелността на проблемната институция.
83. СГД следва да съгласува стимулите, предоставяни от метода на изчисление, с пруденциалните изисквания.
84. СГД следва да вземе предвид националните счетоводни и отчетни практики.
85. СГД следва да калибрира всички елементи на метода за изчисление, за да съответстват на относимите исторически данни. За целта историческите данни трябва да включват: (i) данни за неизпълнението на задължения от институциите, интервенции на СГД, действия по реструктуриране или мерки от страна на други публични органи за предотвратяване на неизпълнението на задълженията; и ii) данни за нетните загуби или данни относно нивата на възстановяване на СГД от подобни събития.
86. Компетентният орган в сътрудничество с определения орган следва редовно — поне веднъж на всеки 5 години и преди редовния петгодишен преглед на настоящите насоки — да сравнява резултатите от прилагането на метода на изчисление с подходящ референтен показател за тяхната оценка на риска, например с оценката на риска, извършена в рамките на ПНПО. Сравнението трябва да бъде цялостно. Компетентните органи, в сътрудничество с определения орган следва да информират ЕБО относно цялостния резултат и отбелязаните несъответствия.
87. СГД следва да преразглежда и, когато е необходимо, да калибрира отново всички елементи на метода на изчисление — най-малко на всеки 5 години и след редовния петгодишен преглед на настоящите насоки — за да гарантира, че методът на изчисление е достатъчно чувствителен по отношение на риска и че предоставя достатъчно фино разграничение по отношение на риска за институциите членки. Промените в

докладването на данни, регулаторните или институционалните промени също следва да задействат проверка и контрол на ефективността на модела.

4.8. Актуализиране или коригиране на вноските

88. Когато СГД трябва да коригира вноски за периода, които вече са платени от институциите членки, например поради актуализациите на показателите на някои институции членки с цел отстраняване на счетоводни грешки, СГД следва да може да компенсира корекцията със следващата вноска за периода, вместо да се налага да възстановява и отново да събира предходни вноски.

4.9. Събиране на данни

89. СГД следва да разполага с подходящи системи за събиране на цялата информация, необходима за изчисляване на вноските на всяка институция членка. В случаите, когато СГД не събира информация директно от институциите членки, а разчита на информацията, предоставена от компетентните или определените органи, следва да съществуват нормативни разпоредби или писмени споразумения, така че информацията, необходима на СГД за администриране на вноските, да се събира и предава своевременно.

90. За целите на изчислението на вноските СГД следва да ползва информацията, с която вече разполага, или информацията, която компетентните органи са поискали от институциите членки като част от задълженията им за докладване. СГД следва да постигне баланс между изискването на информация, необходима за изчислението на вноските, и избягването на неоснователно обременяващи изисквания за информация от институциите членки.

91. СГД следва да изиска данни, които все още не се докладват регулярно само ако такава информация е необходима за определяне на риска, който институциите членки представляват за СГД.

4.10. Прозрачност и поверителност на данните

92. СГД следва да оповести публично поне описанието на метода за изчисление и параметрите на формулата за изчисление, включително рисковите показатели, но не непременно съответните им тегла.

93. СГД следва да оповести резултатите за рисковия профил и неговите компоненти на съответната институция членка, но не и да оповестява тази информация публично.

94. СГД следва да запази поверителността на информацията, използвана за изчислението на вноските, която не се оповестява публично по други причини.

4.11. Одобряване на метода на изчисление

95. СГД следва да поиска одобрение от компетентния орган в сътрудничество с определения орган преди първоначалното прилагане на метода на изчисление. СГД следва да получава подновяване на одобрението на компетентния орган в сътрудничество с определения орган с честота, която компетентният орган в сътрудничество с определения орган счита за подходяща, и във всички случаи преди въвеждането на съществени промени във вече одобрен метод за изчисление. СГД следва ежегодно да уведомява компетентния орган и определения орган за несъществените промени в метода на изчисление.

Приложение 1 — Метод за определяне на „х“ за изчисляване на минималните вноски

1. Следният метод описва как да се определи „х“ за изчисляване на нивото на минималната вноска в съответствие с точка 72б.
2. Първо, СГД следва да класира всички институции членки във възходящ ред в зависимост от произведението на техните ARW и гарантираните депозити $ARW_i * CD_i$. Редът на тяхното класиране се описва с индекса „r“. Институцията членка с най-малък ранг $ARW_i * CD_i$ е с ранг $r=1$, а институцията членка с най-висок ранг $ARW_i * CD_i$ е с ранг $r=n$.
3. Второ, за всяка институция членка СГД трябва да изчисли отделно „междинната вноска“ $interimC_r$ по следната формула:

$$interimC_r = \frac{\text{целево ниво за периода} - (r - 1) * MC}{\sum_{i=r}^n ARW_i * CD_i} * ARW_r * CD_r$$

4. Трето, СГД следва да сравни $interimC_r$ на всяка институция членка с минималната вноска MC. След това следва да се вземе предвид броят „х“ на институциите, които следва да плащат само минималната вноска MC, т.е. чиито $interimC_r \leq MC$.
5. Четвърто, СГД следва да прилага установения брой „х“ на институциите, които плащат минималната вноска във формулите по точка 72б.